

Επιτέλους γίναμε Βενεζουέλα!

Του Ανδρέα Μήλιου

Η βενεζουελοποίηση της χώρας, που οι κυβερνώντες τα τελευταία χρόνια επιχειρούν με υπερβάλλοντα ζήλο και πλεονάζουσα συνέπεια, στέφεται με απόλυτη επιτυχία. Ενα ακόμα δίκαιο έγινε πράξη!

Ανδρέας Μήλιος

Μπορεί οι κυβερνώντες να καταβάλλουν άοκνες επικοινωνιακές προσπάθειες για να πείσουν τους αφελείς ότι η χώρα επέστρεψε στην κανονικότητα, τα πραγματικά περιστατικά όμως τους διαψεύδουν.

Τα δύο ιδιαίτερα σοβαρά περιστατικά που έλαβαν χώρα τις τελευταίες ημέρες, η κίνηση ενός οδηγού στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας της εθνικής οδού επί δύο ώρες και η είσοδος του προέδρου του ΠΑΟΚ στον αγωνιστικό χώρο, με το κουμπούρι στη ζώνη και τους μπράβους, να απειλεί Θεούς και δαίμονες, καθώς και οι συνεχείς επιδρομές μιας δράκας αναρχικών, γονιδιακών απογόνων του τρία τοις εκατό του ΣΥΡΙΖΑ, σε ξένες πρεσβείες, υπουργεία, νοσοκομεία, τράπεζες, πανεπιστήμια, συμβολαιογραφικά γραφεία, σουπερ μάρκετς, λεωφορεία, σταθμούς μετρό, κ.λ.π., αποδεικνύουν ότι κανείς δεν μπορεί να κινηθεί πλέον με ασφάλεια πουθενά.

Αν σε αυτά προστεθούν και τα θεσμοποιημένα, πλέον, επεισόδια των μπαχαλάκηδων στα Εξάρχεια με τις ρίψεις μολότοφ, τις οποίες η κυβέρνηση κατατάσσει στην κατηγορία των πυρολαμπίδων, οι καταλήψεις δημόσιων και ιδιωτικών ακινήτων από δήθεν αλληλέγγυους και η διαφέντευση των κεντρικών πλατειών και πάρκων της Αθήνας από εμπόρους ναρκωτικών και προαγωγούς, γίνεται αντιληπτό ότι μόνο κανονική χώρα δεν είμαστε.

Στις κανονικές χώρες οι πολίτες νοιώθουν ασφαλείς γιατί η ανομία τιμωρείται και το κόστος καταστροφής των λεωφορείων, των ακυρωτικών μηχανημάτων, των ΑΤΜ, των βιτρινών, κ.λ.π. καταλογίζεται σε αυτούς που το προκαλούν.

Αν μάλιστα σε όλα τα παραπάνω προσθέσουμε και τη διπλωματική ανυποληψία της χώρας (μας κουνάνε δάκτυλο ακόμα και τα Σκόπια και η Αλβανία!), την παραγωγική αδράνεια, την νομοθετική τιμωρία των νεοφυών επιχειρήσεων, την επενδυτική άπνοια, τη φυγή πεντακοσίων χιλιάδων προσοντούχων νέων στο εξωτερικό, κ.α., τότε το πρόβλημα της χώρας γίνεται σοβαρότερο.

Επιστρέφω στα δύο σοβαρά περιστατικά. Ένας οδηγός κινήθηκε στο αντίθετο ρεύμα της εθνικής για 200 χιλιόμετρα, χωρίς να τον σταματήσει κανείς! Έθεσε σε κίνδυνο ζωές άλλων ανθρώπων, που κινούνταν στο σωστό ρεύμα, καθώς η κίνηση στην εθνική δεν διεκόπη.

Δεν έχει σημασία αν ο άνθρωπος αυτός έπασχε από ψυχικό νόσημα, αύριο μπορεί να κάνουν το ίδιο ληστές τραπεζών, εγκληματίες και τρομοκράτες, αφού αποδείχθηκε ότι αυτό το κράτος είναι τελείως ανίκανο να διαχειριστεί ακόμα και την πιο ασήμαντη κρίση.

Μετά από όλο αυτό, δε διάβασα πουθενά ότι αποδόθηκαν ευθύνες στους αξιωματούχους που είχαν την ευθύνη αντιμετώπισης του περιστατικού. Ο διοικητής της Τροχαίας και οι Δ/ντές Τροχαίας των τριών νομών που διέσχισε ο οδηγός δεν ζήτησαν συγγνώμη από το κοινό, ούτε και η εταιρεία που διαχειρίζεται τον αυτοκινητόδρομο, παρά τα παχυλά διόδια που εισπράττει, για την ασφαλή κίνηση των οδηγών.

Δεν γνωρίζω τι προβλέπει η σύμβαση παραχώρησης, σχετικά με την ευθύνη αντιμετώπισης τέτοιων περιστατικών, αλλά, αν κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στη σύμβαση, θα πρέπει οι νομικοί του Δημοσίου που τη συνέταξαν να ξανακάτσουν στα φοιτητικά θρανία.

Εν κατακλείδι, σε μια σοβαρή χώρα, το περιστατικό θα αντιμετωπιζόταν, σε ελάχιστο χρόνο, με συνδυασμό των εξής τρόπων:

α) Η κυκλοφορία θα διακοπτόταν άμεσα.

β) Ελικόπτερο θα απογειωνόταν και θα πυροβολούσε τα λάστιχα του αυτοκινήτου για να το ακινητοποιήσει.

γ) Στην πρώτη έξοδο, η αστυνομία θα τοποθετούσε στο οδόστρωμα ερπύστριες με καρφιά για να καταστρέψει τα λάστιχα και να ακινητοποιήσει το αυτοκίνητο.

δ) Στην πρώτη έξοδο, θα τοποθετούσε κάθετα στο δρόμο βαριά οχήματα, π.χ. εκχιονιστικά, που θα σταματούσαν την τρελή πορεία του οδηγού.

Σας φαίνονται αυτές οι λύσεις απλές; Είναι πράγματι. Μόνο που αυτή η χώρα έχει την ατυχία να κυβερνάται επί δεκαετίες από ανέμπνευστους και ανίκανους ηγέτες, οι οποίοι απεχθάνονται τις γνώσεις, τις ιδέες και την αξιοκρατία, ενώ οι τωρινοί κυβερνώντες νοιώθουν επιπλέον απέχθεια και για την αριστεία, την αξιολόγηση και την ευταξία.

Και επειδή το κόστος των περιπολικών που τοποθετήθηκαν για να σταματήσουν την πορεία του αυτοκινήτου και καταστράφηκαν δεν θα το αναλάβουν οι υπεύθυνοι αλλά ο δυστυχής φορολογούμενος, οι πρώτοι δεν πρόκειται να αναλώσουν δράμι φαιάς ουσίας για να σκεφθούν πως θα δράσουν καλύτερα την επόμενη φορά.

Η δεύτερη περίπτωση, αυτή της εισόδου του προέδρου του ΠΑΟΚ στον αγωνιστικό χώρο με το κουμπούρι, έκανε τη χώρα διεθνώς περίγελο και θα έχει τραγικές συνέπειες για το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Πρόκειται για διεθνώς πρωτάκουστο γεγονός που έκανε την εικόνα της χώρας θρύψαλα και τη μετακίνησε βίαια από τις αναπτυγμένες στις τρικοσμικές. Δεν ξέρω αν ο συγκεκριμένος πρόεδρος θέλει να εισάγει στη χώρα δικά του ήθη και πρότυπα, επειδή επένδυσε μερικά εκατομμύρια σε διάφορους τομείς, αλλά τέτοιο περιστατικό δε συνέβη ποτέ ούτε στη χώρα της καταγωγής του, η οποία αγνοεί αυθαίρετα τις ατομικές ελευθερίες, την ισότητα και το κράτος δικαίου.

Αμφιλεγόμενοι Ρώσοι ολιγάρχες επένδυσαν σε ποδοσφαιρικές ομάδες και άλλων χωρών, αλλά δεν διανοήθηκαν ποτέ να πράξουν κάτι αντίστοιχο. Φυσικά, η αστυνομία δεν έκανε ούτε στην περίπτωση αυτή τη δουλειά της, που ήταν να συλλάβει τον συγκεκριμένο παράγοντα για παραβίαση της αθλητικής νομοθεσίας και να τον οδηγήσει στην αυτόφορη διαδικασία.

Όταν, όμως, οι βουλευτές Θεσ/νίκης των περισσότερων κομμάτων ομνύουν στη Βουλή στο όνομα του

συγκεκριμένου ανθρώπου, ο οποίος εμφανίζεται ανοιχτά ως παρακοιμώμενος και ευνοούμενος των κυβερνώντων και αβανταδόρος και λαγός, κατά δήλωση του ίδιου, των δημόσιων διαγωνισμών, πως θα μπορούσε ένας αστυνομικός Δ/ντής να πράξει αυτό που είχε καθήκον να κάνει;

Ας μην γελιόμαστε. Η σήψη είναι βαθιά, το σθένος αυτών που κατέχουν θέσεις ευθύνης υποτονικό και ξεδοντιασμένο και ο ωχαδερφισμός στην εκπλήρωση των καθηκόντων παραλυτικός.

Οι τωρινοί εξουσιαστές έβαλαν πλέον τη χώρα οριστικά σε τροχιά αποδρομής και καθεστωτικού αυταρχισμού, σοβιετικού και λατινοαμερικανικού τύπου.

Αέρας κοπανιστός τα λόγια τα ωραία τα μεγάλα! Φενάκη το ηθικό πλεονέκτημα της αριστεράς.

Έτσι, αν όχι ήδη, σε λίγο καιρό, ο λαός θα απολαμβάνει τον οίκτο των πολιτισμένων χωρών και οι τωρινοί εξουσιαστές την απαξία τους. Όμως, οι λαοί έχουν τους ηγέτες που τους αξίζουν, επειδή τους επιλέγουν οι ίδιοι και δεν είναι θεόσταλτοι.

** Ο Ανδρέας Μήλιος είναι διδάκτορας φιλοσοφίας του πανεπιστημίου της Φρανκφούρτης, Οικονομολόγος.*

22.03.2018

Πηγή: www.capital.gr/